

Пам'ятайте
про
Україну!

В УКРАЇНІ ПОСТАВИЛИ ПАМ'ЯТНИК Б. ГРІНЧЕНКОВІ

Київ. — Перший пам'ятник в Україні видатному письменникові, етнографу, історикові Борисові Грінченку поставили в селі Олексіївці, Ворошиловградської області, де він жив і працював.

„Грінченку мріяло — мріяло жбу, але так зосереджено, з таким виразом одухотвореності дивиться він на свою рідну землю з тихими вербами і узвишсям, на ту, колись неписану Олексіївку, до якої він прийшов, щоб розпочати велетенську подвижницьку роботу просвітителя і носія рідного слова“, — пише Микола Ночовний, відповідальний секретар Ворошиловградської обласної організації.

У школі, де Б. Грінченко протягом шести років навчав малих олексіївців, відкрився музей його імені.

На вчорашньому відкритті пам'ятника і музею, крім жителів Олексіївки й навколишніх сіл, були присутні письменники, художники, артисти.

В Нью Йорку помер мгр І. Базарко

Нью Йорк. — У п'ятницю, 10-го лютого 1989 року, тут помер несподівано св. п. магістер прав Іван Базарко, народжений 6-го жовтня 1910 року в Довжівці, повіт Сокаль, Україна, довголітній і видатний політичний і суспільно-громадський діяч в Україні і на поселеннях у вільному світі, колишній президент Світового Конгресу Вільних Українців, колишній виконавчий директор Українського Конгресового Комітету Америки (УККА), почесний член СУК „Провидіння“, почесний член Комітету Об'єднаних Українсько-Американських Організацій міста Нью Йорку, Українець Року 1979, співтворець досягнень української спільноти у вільному світі, член багатьох українських організацій і товариств, народжений різними почесними грамотами.

Св. п. мгр І. Базарко

Парастас був відправлений в неділю, 12-го лютого ц. р., в похоронному закладі Петра Яреми, 129 Схід 7-ма вулиця, а Панахида у понеділок, 13-го лютого, о год. 7:30 ввечері в тому ж закладі. Похорони у вівторок, 14-го лютого, до церкви св. Юра в Нью Йорку

о год. 9:30 рано. Тіло покійного буде поховане на українському православному цвинтарі св. Андрія в Банд Брук, Н. Дж., о год. 11:30 перед полуднем.

Родина просить замість квітів на могилу складати дати на церкву св. Юра і на потреби СКВУ.

Д-р Я. Ісаєвич виступить в Чикаго

Чикаго (Н.Н.) — Місцевий університет Лойола влаштує у весняному семестрі 1989 року інтегрований курс про християнізацію і державу Київської Русі-України. В рамках курсу відбуватиметься серія лекцій запрошених спеціалістів.

Черговим доповідачем буде гість з України, що перебуває в науковому відрядженні в Українському На-

уковому Інституті Гарвардського Університету, д-р Ярослав Ісаєвич, співробітник Інституту Академії Наук УРСР у Львові. Д-р Ісаєвич є спеціалістом середньої доби історії України та Східної Європи, зокрема історії культури, освіти, мистецтва та письменства. Його головні праці стосую-

Советський журнал критикує компартію і М. Горбачова

Москва. — Кореспондент газети „Нью Йорк Таймс“ Билл Келлер інформує у числі з 9-го лютого ц.р., що ленинградський літературно-політичний журнал „Нева“ виступив з критикою Комуністичної партії і посередньо Микола Горбачова, теперішнього генерального секретаря ЦК КПРС і голови Президії Верховної Ради СРСР.

У статті обвинувачується компартія, що вона не цікавиться проблемами суспільства і перетворилася в інструмент всебічної „нової класи“ керівних бюрократів. В теперішньому кліматі релятивної свободи, — пише Келлер, — важко навіть зрозуміти де кімчаться атака і починаються похвали. В кожному разі М. Горбачов в оцінці „Нева“ сам собі суперечить: „з однієї сторони він пропонує гласність, більш відкрите суспільство, а з другої виключає можливість створення чиясь дозволи на діяльність інших політичних партій, які могли б конкурувати з правлячою комуністичною партією“, — говориться у статті згаданого журналу.

Автор статті Сергій Андрєєв сперечається з теперішнім керівництвом, що при наявності існування однієї

тільки політичної партії може існувати в СРСР якась форма демократії. „Створення нових партій, каже автор, є звичайною нормативною в демократичному суспільстві, а заборона навіть говорити про партії рівнозначна із заборобою демократичних принципів взагалі“.

Стаття С. Андрєєва, у якій він підтримує поширення дозволу на діяльність незалежних груп, народних фронтів й інших політичних партій, які, у протипагу до комуністичної партії, висувають свої програми, включаючи з розв'язкою соціальних й економічних проблем, викликала велику сенсацію не тільки в Ленінграді, але також в Москві і інших містах СРСР, куди попадає журнал „Нева“. 35-річний С. Андрєєв є по фаху геологом і працює в місті Тюмен на Сибірі.

Минулого року Андрєєв також спричинив був конспірацію у кремлівських керівників статтю про неможливість розв'язки економічних питань, у якій він не тільки критикував теперішнє керівництво за нездібність займатися питаннями перебудови, але також за протекціонізм, за формування „нової класи“ бюро-

А. САХАРОВ ЗАКЛИКАЄ ДО ЛЕГАЛІЗАЦІЇ УКЦЕРКВИ

Рим, Італія. — Відомий довголітній оборонець прав людини в Советському Союзі, який сам зазнав шикан на внутрішньому засланні в місцевості Горький за режиму Леоніда Брежнєва, академік Андрей Сахаров, відвідаючи Італію у зв'язку з наданням йому почесного ордена Больонським університетом, закликав теперішніх керівників СРСР, зокрема Микола Горбачова, генерального секретаря ЦК КПРС і голову Президії Верховної Ради СРСР, збільшити свободу релігії і легалізувати Українську Католицьку Церкву.

Під час своїх шістьденних відвідин Італії А. Сахаров заявив кореспондентам, що керівники Советського Союзу багато змінили ситуацію на краще у відношенні до Російської Православної Церкви і повернули її численні церкви, монастирі та інші, колись церковну, власність.

На його думку Римо-Католицька Церква в Італії повинна вжити свого чималого впливу для того, щоб остаточно легалізувати УКЦеркву, яка залишилася вірною Апостольському Престолові. Теперішній стан на релігійному відтинку в Україні А. Сахаров назвав абсолютною аномалією тим більше, що згадав Церкву існує і її підтримують вірні.

В суботу, 11-го лютого, Сахаров закінчив свою візиту в Італії і виїхав на короткі відвідини до ЗСА.

А. Сахарова і його дружини Елену Боннер, прийняв на окремій аудієнції Папа Іван Павло II, а окремо він відвідав голову УКЦеркви Блаженнішого Патріарха і Кардинала Мирослава Івана Любачівського. Він однак, відмовився коментувати обидві зустрічі і не бажав вгадувати кореспондентів про що він говорив з Папою і Кардиналом М. Любачівським.

Папа, як відомо, вже декілька разів закликав до легалізації УКЦеркви і домагався свободи для всіх католиків в СРСР. Він також відмовився від поїздки до Советського Союзу на святкування 1000-ліття Хрищення України, бо йому, правдоподібно, режимники відмовили зустрічатися з католиками в Україні Литві і Латвії.

А. Сахаров з'ясував становище Церков в СРСР на прохання Архiepіскопа Сієнни Маріо Костелліні, який цікавився станом на церковному відтинку за керівництва М. Горбачова. Очевидно, Сахаров висловив сподівання, що нове советське законодавство включатиме також свободу релігії і, що ті, які займаються тим справами візьмуть до уваги побажання вірних.

В суботу, 11-го лютого, Сахаров закінчив свою візиту в Італії і виїхав на короткі відвідини до ЗСА.

Ньюйоркська Група виступає в обороні Л. Танюка

Джеррі Сіті, Н. Дж. — Як інформують члени Ньюйоркської Групи, вони виступили за шістьма підписаними листа до міністра культури з копією до Спільнот Театральної Діації УССР до „Літературної України“, в якому прохали про повернення Леся Танюка на становище режисера Театру Юного Глядача в Києві.

Як відомо, Л. Танюка назначено на цей пост недавно і вже тепер звільнено його із невідомих причин. Члени Ньюйоркської Групи

інтерпретують це звільнення, як намагання тримати український театр на підлядному рівні.

Рівночасно у листі є прохання сплатити „довг сумління“ відносно великого українського режисера Леся Курбаса в цей спосіб, щоб створити театр ім. Леся Курбаса в Києві.

Листа підписали: Богдан Бойчук, Юрій Коломисець, Богдан Рубчак, Люба Гавур, Марія Ревакович і Юрій Тарнавський, і має він дату 28-го січня 1989 року.

У Львові будуватимуть підземку

Львів. — Газети в Україні повідомили, що у Львові почали реалізувати будову підземки, плани якої розглядалися вже в 1970-их роках, а до здійснення плану не дійшло і справу „зам'яли“ советські бюрократи. Від якого однак не погасло в місті, яке має чималі транспортні проблеми, які мусять, хочуть цього чи ні відповідалі особи, розв'язати міська управа. Нарешті советські господарники створили головну квартиру для побудови підземки. Ось, що сказав кореспондентом Рудольф Павлик, голова проекту побудови підземки:

„Публічна транспортна система є одним з важливих проблем у Львові, яку місто мусить розв'язати в найближчому часі. Наше місто, заявив Павлик, постійно збільшується напливом молоді, яка шукає кваліфікованої праці. Збільшились чисельно також засоби транспорту, державні і приватні. Підземка без сумніву облегчить транспорт в місті, зокрема в центрі міста. Перша лінія підземки матиме тільки 6,1 кілометра. Проект побудови, вагонів підземки і станцій, коштуватиме у початковій стадії 61,3 мільйонів гривень. Конструкція триватиме приблизно шість років. Праця мала б розпочатися на весні 1990 року, — заявив Павлик і запевнив кореспондентів, що проект має повну підтримку міського, обласного і республіканського урядів та компартії“.

На запитання чи конструкція підземки не пошкодить архітектурним спадком і пам'ятникам в місті, Павлик відповів, що згідно з опінією вчених архітектів і проєктантів більших пам'ятників в місті, роботи тільки впливатимуть на зміну локації деяких пам'ят-

ну не дійшло і справу „зам'яли“ советські бюрократи. Від якого однак не погасло в місті, яке має чималі транспортні проблеми, які мусять, хочуть цього чи ні відповідалі особи, розв'язати міська управа. Нарешті советські господарники створили головну квартиру для побудови підземки. Ось, що сказав кореспондентом Рудольф Павлик, голова проекту побудови підземки:

„Публічна транспортна система є одним з важливих проблем у Львові, яку місто мусить розв'язати в найближчому часі. Наше місто, заявив Павлик, постійно збільшується напливом молоді, яка шукає кваліфікованої праці. Збільшились чисельно також засоби транспорту, державні і приватні. Підземка без сумніву облегчить транспорт в місті, зокрема в центрі міста. Перша лінія підземки матиме тільки 6,1 кілометра. Проект побудови, вагонів підземки і станцій, коштуватиме у початковій стадії 61,3 мільйонів гривень. Конструкція триватиме приблизно шість років. Праця мала б розпочатися на весні 1990 року, — заявив Павлик і запевнив кореспондентів, що проект має повну підтримку міського, обласного і республіканського урядів та компартії“.

На запитання чи конструкція підземки не пошкодить архітектурним спадком і пам'ятникам в місті, Павлик відповів, що згідно з опінією вчених архітектів і проєктантів більших пам'ятників в місті, роботи тільки впливатимуть на зміну локації деяких пам'ят-

СССР втратив в Афганістані 15,000 осіб

Москва. — Як повідомив на пресовій конференції у Москві завідувачий близько-східним відділом міністерства закордонних справ Юрій Алексєєв, за роки афганської війни Советський Союз втратив до 15,000 осіб вбитими. Останні дані про советські втрати були подані 25-го травня минулого року, коли генерал Алексєєв Лізцов заявив на пресовій конференції, що в Афганістані загинули 13,310 військовослужбовців, 35,478 були поранені, а 311 вважаються пропалими без вісти.

А. Лізцов сказав, що його дані стосуються періоду від 27-го грудня 1979 до 1-го травня 1988 року. Як виходить з повідомлення Алексєєва, за останні місяці війни СССР втратив вбитими понад 1,500 осіб. Алексєєв не повідомив, до якого періоду відноситься його дані, і не подав ніяких відомостей про кількість поранених і пропалих без вісти.

Хоча газета „Правда“ заявила у понеділок, 6-го лютого, що останній советський вояк залишив Кабуль, це твердження спростовується західними репортажами в афганській столиці: останній вояк дійсно вийшов з Кабулу, але місцеве летовище досі охороняється сотнями советських військовослужбовців. Советські представники в Кабулі сказали кореспондентів Асоційованого Пресу, що на летовищі перебуває 1,000 вояків, які будуть відправлені на батьківщину до кінця наступного тижня. Агентство Ройтерс підрахувало, що на летовищі знаходяться приблизно 500 советських військовослужбовців.

Советські дипломати в Кабулі повідомили, що останні підрозділи залишили Шинданд — величезну військову базу на заході країни. Вони повинні з'єднатися в Герат з іншою колоною і перейти советський кордон в середу або в четвер. „Правда“ повідомила, що мундагедіні не вступають

в бій зі советськими колонами.

У понеділок в Термезі, советському містечку поблизу кордону з Афганістаном, відбулася церемонія з приводу повернення на батьківщину повітряно-десантного полку, на якій були присутні рідні та наречені вояків, місцеве начальство, півтори сотні журналістів зі всього світу і ансамбль бундністків місцевої школи. Понад 100 репортажів були доставлені літаком з Москви прямо в Термез, а інші 45 дістали дозвіл прибути в афганське місто Мазар-и-Шаріф і пройти шлях до советського кордону разом з десантниками.

Приблизно в 11:30 ранку вояки сіли в бронетранспортери по ту сторону кордону і урочисто переїхали ріку Аму-Дар'ю по залізничному мосту, який советська пропаганда охрестила „Мостом дружби“. Підійшовши до трибуні прикрашеної великим портретом Леніна, командир полку підполковник Александр Скачков відрепортував начальству, що його частина з честю виконала „інтернаціональний обов'язок“.

Військова оркестра виконала советський гимн, потім термезька школярка прочитала патріотичний вірш. Звертаючись до „воїнів-інтернаціоналістів“, заступник голови Ради Міністрів Узбецької ССР Валерій Сударенков заявив: „Ми хочемо, щоб ви стали в перші ряди борців за революційне перетворення нашого суспільства“.

Газети пишуть про несподівану радість 4-голетних на обличчях 300 зустрітих десантників. Як зауважує московський кореспондент газети „Вашінгтон Пост“ Майкл Доббс, відкриті відгуки вояків про війну були різким контрастом з патріотичними льозунгами, що гриміли під час церемонії. „Не думаю, щоб Наджіб довго протримався“, — сказав полковник.

У СВІТІ

УРАД ЗАХІДНОЇ НІМЕЧЧИНИ заборонив діяльність крайно-правої націоналістичної (дехто каже нацистської) організації, яка здобуває, головню серед молодшого покоління німців, все більшу й більшу підтримку. Міністер внутрішніх справ у федеральному уряді канцлера Гельмута Коля, Фрідріх Ціммерман, заявив кореспондентам, що ФРН „не буде пристановищем для правих екстремістів“. Заява згаданого міністра була зроблена у висліді поліційної акції у шістьох інших містах Німеччини і арештів багатьох членів правої організації. Поліція, за дозволом суду, перевела обшуки в багатьох помешканнях правих і знайшла чимало дрібної зброї, пропагандивної літератури, портретів Адольфа Гітлера, плякатів тощо. Ціммерман підкреслив, що організація, про яку йде мова, поставлена тимчасом у стан замороження, але вона буде заборонена законом у парламенті. Керівники правих запитали Ціммермана, який план він має відносно підтримки діяльності крайно-лівих елементів.

ПРЕЗИДЕНТ ІРАКУ САДДАМ Гуссейн признався тепер, після двох тижнів мовчанки, що група військовиків намагалася влаштувати переворот в країні і перебрати владу в свої руки. Переворотом нібито займалися ті старшини, які не були задоволені замиренням з Іраном і вже раніше протестували проти переговорів Іраку з Іраном. Президент Гуссейн не назвав дати коли саме такий переворот, чи спроба перевороту відбулася, а тільки, підкреслив, що вона не вдалася і її вже в зародку здушили вірні урядові військові частини.

МИНУЛОГО ТИЖНЯ ПРЕЗИДЕНТ Франції Франсуа Мitterан дав до зрозуміння, що його країна має намір розпочати формальні переговори із своїми західно-європейськими сусідами з метою створення повітряної заборони важливих індустриальних центрів в західній Європі, а також інших міст, в рамках стратегії Північно-Атлантичного Оборонного Союзу (НАТО). Мitterан підкреслив, що ці заходи абсолютно не порушують доктрини ген. Шарля де-Голя, який свого часу заявив, що французька армія може вивантажити накази тільки французьких генералів. Франція правдоподібно приймє участь в оборонній програмі НАТО, яка передбачає здійснення заходами військ і зокрема летунства Варшавського Пакту.

КІЛЬКА ДНІВ ПІСЛЯ ТОГО, як між обидвома частинами Кореї напустили домовленість про започаткування переговорів для вирішення принципових справ, комуністи з півночі відмовились брати участь у переговорах, коли наближався реченець зустрічі на „вершинах“. У першій фазі переговорів мали зустрітись прем'єр-міністри обидвох Кореї, а потім президенти. Під час зустрічі мала бути мова про можливість об'єднання обидвох частин Кореї в одну державу, започаткування спільних зустрічей на систематичній базі, наладнання дипломатичних зв'язків між Сеулем і Пегеніаном, збільшення торговельної і культурної взаємності тощо. Північні комуністи домагалися, щоб спершу Південна Корея відмовилася від спільних американсько-корейських військових маневрів, щільно яких мала бути оборона проти атаки з півночі.

ДЖ. БЕЙКЕР РОЗПОЧАВ ВІЗИТУ В ЕВРОПІ

Бонн, Західна Німеччина. — Державний секретар З'єднаних Штатів Америки Джеймс Бейкер розпочав свою шістьденню візиту в Європі, під час якої він має в плані відвідати 14 західно-європейських країн, членів Північно-Атлантичного Оборонного Союзу (НАТО).

Першою його зупинкою був Бонн, столиця Федеративної Республіки Німеччини. На летовищі в Кельні Бейкера зустрінула більша делегация уряду канцлера Гельмута Коля, на чолі з міністром закордонних справ Німеччини Гансом-Дітріхом Геншером. Бейкер, якого в Західній Німеччині тепло вітали, має в плані переконати тамошніх керівників, щоб вони не супротивлялись новій стратегії НАТО, яка передбачає введення нових ракет короткого засягу з нуклеарними головками, які не входять в договір підписаний між ЗСА і Советським Союзом і якими також користуються військові частини країн Варшавського Пакту. Такі ракетні гнізда повинні бути заінстальовані в першу чергу в Західній Німеччині та деяких інших країнах НАТО, зближених до кордонів комуністичних держав.

В дорозі до Бонну, Дж. Бейкер зупинився в Лондоні і мав довшу розмову з міністром закордонних справ Великобританії Джерфрі Говом і обідав з прем'єр-міністром Маргарет Тачер. Про свої розмови в Лондоні він переклав своєму західнонімецькому колезі Г.Д. Геншеру, щоб цей ставився до сумнівів щодо намірів Великобританії у справі нової оборонної стратегії НАТО тим більше, що Геншер належить до звеличчя політики гласності і перебудови, яку нама-

гається вводити в життя теперішній генеральний секретар ЦК КПРС і голова Президії Верховної Ради СССР Микола Горбачов. Як відомо, Західна Німеччина була одною з перших західних держав, яка запропонувала кремлівським керівникам більшовицькі кредити на відбудову советської економіки і заохотила свої підприємства інвестувати гроші в побудову легкої індустрії, яка мала б забезпечити советських громадян продуктами першої потреби, зокрема харчами й одягом. Геншер був також одним з перших політиків, який висловив свій спротив проти нової оборонної стратегії НАТО, а зокрема до стаціонарування нуклеарних ракет на німецькій території.

Дж. Бейкер, один з кращих і тактовних американських політиків в Адміністрації президента Джорджа Буша, не має заміру стосуватися так на будь-яку західну державу, а тільки річевими аргументами хотів переконати європейських відповідалних осіб про потребу зміни в обороні Заходу. Вже раніше речники Державного департаменту дали до зрозуміння, що ЗСА не будуть нічого робити понад голови європейських держав і проти їхньої волі.

Канцлер Г. Коля прихилив до нової стратегії, бо він належить до групи політиків, які дивляться на світ відкритими очима, не зважаючи на його релятивну приналежність до нової советської політики. В кожному разі, кажуть політичні спостерігачі, Дж. Бейкер зробив позитивне враження на європейців, а це вже дуже добрий початок для політики нового американського Уряду.

В АМЕРИЦІ

ЗІЗНАЮЧИ ПЕРЕД сенатською Комісією урядових справ, фахівці заявили, що електрична система Америки може бути дуже вразливою на терористичні атаки. Ще більшою турботою фахівців є те, що напруження після такого нападу тривало б дуже довго тому, що закордонна конкуренція примусила американських продуктів зупинити виробництво ключових частин для направи такої системи, почавши від величезних електричних трансформаторів до компресорів та клапанів для нафтових проводів. Речник Крайової асоціації електричних фабрикантів Чарлс Вайт в пізнішому інтерв'ю сказав, що скоординований напад на величезні трансформатори може спричинити затемнення однієї третини ЗСА на кілька годин в наслідок чого заіснувала б велика недостача електричної енергії на довгий час.

ДОСЛІДНИКИ ТА ВЧЕНІ Крайової дослідної ради в своєму 589-сторінковому з'єднанні про досліді над швидким розповсюдженням хвороби АІДС в ЗСА заявили, що боротьба з вірусом хвороби АІДС може тривати цілі декади та що потрібно куди більше точніших даних щоб можна прослідити швидше розповсюдження хвороби та можливості її припинення. В тому ж звітні вони пропонують, що для кращого зрозуміння хвороби, її розповсюдження і лікування треба творити нові програми.

КРАЙОВА ДОРАДЧА РАДА в справах пістріяка подала до загального відома, що коли Уряд ЗСА взяв собі за завдання зменшити смертність громадян до 2000 року з причини пістріякової хвороби, то мусить значно зменшити вживання тютюну в країні. Першою пропозицією є щоби законом заборонити курення цигарок у всіх публічних приміщеннях чи урядах, даліше пропонується країні взяти собі за ціль до 2000 року створити суспільство без цигарок.

В ВАШІНГТОНІ розглядають можливість компромісу з Європейською економічною спільнотою в справі її заборони імпортування м'яса з Америки, вирощуваного на спеціальних гормонах. Ці зусилля пропагує державний секретар Джеймс Бейкер, щоби не погіршити дипломатичних відносин з Європою.

У ВАШІНГТОНІ НА зізнаннях перед двома комісіями Палати Репрезентантів в справі трагічної загибелі 259 осіб на леті ч. 103 Пан-Американської летунської лінії минулого грудня над Шотландією, родичі та конгресмени звернулися до Уряду президента Джорджа Буша за фондами для закупу та інсталяції нових інструментів на летовищах, котрі зможуть викривати бомби чи вибуховий матеріал у багажі. Але речники Федеральної адміністрації летунства відразу заявили, що замовлення виробу таких інструментів та їхнього вмонтування може потривати багато місяців, а то й років.

ПОЛІТИКИ ЦІЛОЇ КРАЇНИ вже починають спрямовувати свої погляди на цьогорічні локальні вибори, зокрема коли йдеться про посади губернаторів штатів чи посади великих міст. В одній такій метрополії, що свого часу вибивалася на передові сторінки крайових газет тільки через некультурні виборчі змагання своїх кандидатів, а саме в Чикаго, останні тижні передвиборчої кампанії набирають небуденної поваги. Чиказькі виборці, які і інші в цій країні, є лещо здивовані новою настановою своїх політиків. Однак, як твердить знаві виборчих кампаній, що зміну радо вітає населення Чикаго.

СВОБОДА

FOUNDED 1983

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302. Svoboda (201) 434-0237. UNA (201) 451-2200.

Subscription 1 year — \$40.00 6 months — \$22.00 3 months — \$12.00. UNA members 1 year — \$15.00. Change of address — \$1.00. Make check or money order payable to "Svoboda".

Postmaster: Send address changes to Svoboda, 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302. Tel. (201) 434-0237. (201) 434-0807. (201) 434-3036.

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Статті, дописи підписані авторами, не несуть відповідальності за зміст. Редакція застерігає своїх читачів від надання матеріалів, які не відповідають загальному рівню журналістики. Незадоволені матеріалами повертаються тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг. Допущення задрезовану коверту з відповідною поштовою оплатою — за змислом оповіщення Редакція не відповідає.

Передплата на рік \$40.00 на півроку — \$22.00, на 3 місяці — \$12.00. Для членів UNA \$15.00 річно. За кожну зміну адреси — \$1.00. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Держави Варшавського Пакту спростовують закиди

Керівники Варшавського Пакту — військового договору комуністичних держав в Європі — вважають, що їхні збройні сили в ніякому разі не перевищують збройних сил Північно-Атлантичного Оборонного Союзу (НАТО).

У статті, надрукованій у газеті "Правда", органі ЦК КПСС, з 30-го січня ц. р., написано, що у багатьох видах зброї, а особливо у швидких джетових літаках і гелікоптерах різного типу, НАТО перевищує держави Варшавського Пакту. "Правда" також переконує своїх читачів, що число військових частин НАТО — 2,2 мільйона, а старшин — також перевищують військові частини комуністичних країн, які нібито розпоряджаються тільки 1,8 мільйона, що є явним запереченням ранішніх підрахунків зроблених військовими спеціалістами й інститутами військової стратегії З'єднаних Штатів Америки, Великобританії, Франції й інших. "Правда" настійливо хоче переконати свого й чужого читача, що також у військово-морських збройних силах НАТО перевищує комуністичні імперіалісти. Газета пише, що західні держави тримають під зброєю у морських силах 658,000 вояків, а Варшавський Пакт тільки 338,000.

До одного тільки признається "Правда", до числа танків, що їх в обох політичних дентанту напродукували комуністичні імперіалісти і перекинули більшу частину з них на свої західні кордони і до сателітних держав, зокрема Чехословаччини, Східної Німеччини і в меншій мірі Польщі. Тому, що тієї справи вже сьогодні не можна приховати, союзна газета пише, що Варшавський Пакт має у два рази більше танків, як членські країни НАТО.

Акредитовані в Москві кореспонденти кажуть, що це мабуть перший раз союські джерела масової інформації відкрито подали про число збройних сил, применшивши, очевидно, на половину збройні сили східного блоку. Агентство Асоційейтед Пресс, поклинаючись на неназваного по імені західного спеціаліста, який бажав залишитися в тіні, так більш інтерпретує статистичні дані подані, "Правдою": "Варшавський Пакт постарався представити справу так, начебто в Європі існувала рівновага збройних сил обидвох блоків і тому, якщо треба скорочувати, то треба робити це по обидвох сторонах. Нам натовість відомо, що Варшавський Пакт перевищує НАТО у багатьох родах зброї і війська, одним словом майже в кожній категорії про яку була мова у звітності НАТО і у статті союської газети. Танків, наприклад, у них не у два, а у три рази більше, як на Заході".

Кому вірити? Політичні і військові аналітики прийшли до висновку, що Лондонський інститут для стратегічних студій подає точні інформації про озброєння НАТО і Варшавського Пакту. Спеціалісти цього інституту кажуть, однак, що у звідомленнях названих блоків є помилки, як у підрахунках, які треба осунути ще перед тим поки представники Сходу і Заходу розпочнуть роззброєнні розмови у Відні. Аналітики погоджуються, що статтю у "Правді" треба розцінювати, як відповідь на заяву новоназначеного секретаря Департаменту оборони ЗСА Джана Тавера в Мюнхені, який закликав міністрів оборони країн НАТО "до здорового скептицизму" і обережності у відносинах з Кремлем і його сателітами.

Дописи з життя громад, установ, організацій, інститутів чи осіб, включно з посмертними згадками, мають бути не довше за три сторінки машинопису, писані через два інтервали на друкарській машинці і лише на одному боці листа паперу. Якщо допис писаний рукою, слід також дотримуватися великих відступів між рядками і писати розбірливо (декто розуміє що вимоги як писання великими літерами, насправді літери мають бути малі, але великі проміжки між рядками, щоб було де поправити речення, якщо знайдеться потреба). Дописи слід надіслати до редакції до десяти днів після описаної події. Редакція застерігає, що собою право скорочувати дописи і правити мову. Просимо дописувачів подавати повні імена і прізвища у своїх матеріалах, не скорочуючи їх. У випадку англійських назв чи прізвищ слід подати їх і по-англійському і по-українському — Редакція.

Публікації про М. Хрущова в пресі викликали багато листів читачів. Відгукнувшись, зокрема, і колишній перший секретар ЦК Компартії України, член Політбюро ЦК КПРС П. Ю. Шелест. Міжچه друкуємо його розмову з кореспондентом "Аргументов и Фактов".

Кор. Петре Юхимовичу, гадаю, читачам цікаво дізнатися про віхи вашої біографії.

Шелест. Народився я 1908 року в селі під Харковом у сім'ї селянина-бідняка. Пам'ятаю, батько 25 років відслужив в армії. Повернувшись додому кавалером чотирьох бойових орденів. Жили важко. Одинадцятирічним я пішов у найми до заможного хазяїна. Згодом працював довозом, листоношею. Коли підріс, пішов на залізницю — спочатку вантажником, потім ремонтником, котишлишником. Тоді ж і в партію був прийнятий.

Кор. Коли це було?

Шелест. У 1928 році, коли владу в країні прибував до своїх рук Сталін. Згодом я закінчив інститут, працював на Донбасі начальником ковальсько-прокатного цеху. Потім — служба в армії. Після звільнення в запас приїхав до Харкова, на завод "Серп і молот". Працював начальником цеху, начальником виробництва, головним інженером. Був членом парткому заводу, членом райкому партії.

А за рік перед навалюю гітлерівських полчищ на нашу Батьківщину був обраний секретарем міськкому з оборонної промисловості. Тоді ж з'їздив до Києва, де вперше зустрівся з М. С. Хрущовим, який був першим секретарем ЦК Компартії України.

Кор. Коли почалася війна, мені було 32 роки. На плечах — вся оборона промисловості міста. Доводилося крутитися.

Офіційно Пакистан є ісламською республікою в Азії, а заразом найбільшою релігійною державою у світі, де 100-мільйонне населення є майже суцільно мусульманське та живе на просторі, що дорівнює майже північній величині Стейт-Каліфорнії. Альгоголь тут заборонений, мало жінок видно на вулиці, мулли (духовники) отримують державну платню, а бородаті дорядники повчаво судять, як приміювати закон Корану.

Каргілл — найбільша у світі приватна корпорація, що річно продас аграрні продукти за 30 мільйонів доларів — зацікавилася Пакистаном на підставі своїх успіхів у Бразилії, де побудувала була кілька можливостей перерізки помаранч на згущений сік. Місцеві фермери пішли на співпрацю і нині Бразилія є третім найбільшим у світі продуцентом помаранч. Непевна, однак, погода у ЗСА, головню наглі приморозки, нищать домашні помаранчі і тому вказано мати теж інші певні джерела продукції. Після довгих розшуків виявилось, що поруч Бразилії якраз Пакистан надається для цієї цілі. Плани — плямими, однак до їхнього здійснення далека

Можливо цікаво буде на прикладі деяких зусиль, а було їх багато, американської корпорації Каргілл розуміти,

Зенон Городиський

ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМ. ІВАНА ФРАНКА У ЛЬВОВІ

VI.

Я мав велику пошану до цієї установи, до її ректора, світських і духовних професорів. Тому то присутність "нових мешканців", зокрема біженців-жидів і їхня демонстративна не увага до всього, що нагадувало минуле цього будинку, тобто каплиця, розмалювана малярем П. Холодним-молодшим, бібліотека чи збірка церковного мистецтва, були тоді дуже болючими хвилинами для мене. Я радівся зі своїм звертанням інж. Шепаровичем (молодшим), який і сам був в нелегкій ситуації й мав багато власних клопотів у розв'язуванні всіх складних побутових і адміністративних справ. Ось для прикладу — в каплиці жили і спали на лавках біженці-жиди, не порядки і бруд, не повага до святині, приготування їжі на "примусах", прикручених на краях престолу викликали у мене і студентів-українців просто неприховане обурення. Як вони казали, "для своїх батьків і старших", окремої більшої кімнати для спільної молитви, і обов'язково з ключем, щоб зберігати всі ритуальні предмети і книги для молитви.

Як довго о. д-р Йосиф Сліпий, колишній ректор Духовної Академії, ще жив у будинку, я часто учері заходив до нього, а не раз його служачий п. Чорний

ЗАГОВОРІВ П. ШЕЛЕСТ

(Російський журнал "Аргументи і Факти", ч. 2 з 1989 року, помітив інтерв'ю свого кореспондента з Петром Шелестом, першим секретарем ЦК Компартії України і членом Політбюро ЦК КПСС до травня 1972 року. Це інтерв'ю передрукувала "Культура і Життя", ч. 4 з 22-го січня 1989 року. Внизу подаємо повний текст цього інтерв'ю).

Коли нашим військам довелось залишити Харків, мене послали до Челябінська заводичним відділом оборонної промисловості оборонної партії. Працював рік.

Під час війни працював у ЦК ВКП(б), потім у Саратові. По її закінченні — у Ленінграді, на Україні. Чотири роки був директором авіаційного заводу в Києві.

Кор. А коли вас обрали першим секретарем ЦК КП України?

Шелест. Не відразу. Був і секретарем Київського міськкому, другим і першим секретарем ЦК КП України. Першим мене обрали лише в 1982 році.

Кор. Ставши першим секретарем ЦК КП України, ви були в тісному контакті з вищим керівництвом країни, у тому числі з М. С. Хрущовим. Яка ваша думка про його політичну діяльність?

Шелест. Помилку у нього було чимало, але до них причетні й інші керівники, які працювали поруч з ним.

Згоден з Міхковим, який сказав на засіданні Президії, що діяльність Хрущова — великий політичний капітал партії. І справді, чого варті лише розвінчання культи особи Сталіна! Пити на такий крок могла тільки людина великої мужності і вірності ідеалам соціалізму. У цьому зв'язку характерна і промова М. С. Хрущова на засіданні Президії ЦК КПСС, де вирішувалася його доля. Мабуть, тільки в мене зберігся її запис, бо

стенограми не велось. На тому, останньому для нього засіданні, Хрущов був пригнічений, безсиллий щось зробити і все ж знайшов силу і мужність сказати:

"Я вдячний, що все ж сказали щось позитивне про мою діяльність. Радий за Президію, у цілому за її зрілість. У формуванні цієї зрілості є і зернятко моєї праці."

Всіх нас і мене, виховала партія. У нас з вами єдина політична та ідеологічна основа, і проти вас я не боротимусь. Я піду і битися не буду. Ще раз прошу пробащення, якщо когось образив, був грубим — у роботі все траплялося. Однак хочу сказати, що ряд передявчених мені звинувачень категорично відкидаю. Я не можу всі звинувачення пригнати і спростувати. Головна моя вада і слабкість — доброта і довірливість. Мабуть, це й те, що я сам не помічав своїх хиб.

Але ж ви, всі тут присутні, відверто і відкрито мені про мої хибі ніколи не говорили, завжди піддавали, підтримували. З вашого боку була відсутня принциповість і сміливість. Мене звинувачують у сумісності постів Першого секретаря ЦК КПРС і Голови Радміну СССР. Але я сам цього не вимагав. Це питання вирішувалося колективно, а деякі з вас, зокрема Брежнєв, навіть наполягали на цьому. Можливо, моя помилка в тому, що цього рішення я не заперечував, але всі всі казали, що це

Зараз я прошу написати заяву про мою відставку, і я її підпишу. У цьому питанні покладатися на вас. Якщо вам потрібно, я поїду з Москви".

Хтось подав голос: "Навіщо це робити?" Усі підтримали. Хрущова залишили в Москві, встановивши належний нагляд.

робиться в інтересах справи.

Так, я пропускав деякі неактивні щодо праці науки, зокрема Академію наук. Але ж не секрет, що наша наука з багатьох питань відстає від зарубіжної науки і техніки. Ми ж у науку вкладаємо величезні народні кошти, створюємо всі умови для творчості та впровадження у народне господарство результатів науки."

Далі Хрущов аргументовано пояснив вжиті заходи у зв'язку з подіями в Суєзьському каналі під час Караїбської кризи, щодо відносин з КНР. Ці питання теж вирішувалося колективно, сказав він.

"Я розумію, що це остання моя політична промова, як то кажуть, лебедина пісня. На Пленумі я не виступаю. Але хотів би звернутися до Пленуму з проханням..."

Не встиг він закінчити, як йому в категоричній формі відповів Брежнєв: "Щого не буде". Брежнєва підтримав Суслов.

Після цього Хрущов сказав: "Очевидно, тепер буде так, як ви вважаєте за потрібне, — при цьому у нього на очах виступили слези — Що ж, я готовий до всього. Сам думав, що мені треба піти, адже питань багато, а в мої роки справлятися з ними важко. Необхідно висувати молодь. Проте, що нині відбувається, історія колись скаже своє ватоме, правдиве слово."

Зараз я прошу написати заяву про мою відставку, і я її підпишу. У цьому питанні покладатися на вас. Якщо вам потрібно, я поїду з Москви".

Хтось подав голос: "Навіщо це робити?" Усі підтримали. Хрущова залишили в Москві, встановивши належний нагляд.

(Закінчення буде)

переглядають тим сильнішим натиск на апліканти дати хабар. У Пакистані є своєрідна політика хабарництва, що не є одностороннім явищем великої суми гроша для одної особи, а навпаки — це безперервні давки у малих постійних сумах для багатьох осіб протягом довгого часу.

Щоб побороти всі формальності і дістати офіційне затвердження проекту потрібно перейти перелік різних комісій, а відтак мати можливість говорити з багатьма референтами у їхніх бюрох. Представник фірми Каргілл, щоб досягнути свою ціль, приходив до бюро даного референта і чекав там кілька днів під'їзду, щоб дочекатися зустрічі, бо визначення умовного часу не мало практичного значення.

У часі переговорів американська корпорація мала проблему, бо бажала бути повним власником проекту на що не погоджувались бюрократи, бо це не давало їм участі у контролі діловодства, а з тим позбавляло б "особистого" доходу... Погоднилися остаточно з повновласністю корпорації уряд ждала передачу інформації мовної технології. На

(Закінчення на стор. 3)

Леонід Рудницький

Гідний почин пам'яті П. Андрусів

"Vita brevis — ars longa", колись казали старі римляни, розуміючи дуже добре, що людина може досягнути безсмертя через мистецтво. Цю саму істину збагнув геніальний німецький поет-письменник Гете, коли, висловлюючись одного разу про мистецтво, він ствердив, що мистецтво надає тьмості хвилини. Немає сумніву, що правдиві мистецькі твори переживають їхніх творців і тим самим надають їм безсмертя. Це стає нам цілком ясно коли приглядаємось творам великих майстрів минулого — українців і неукраїнців. Усі вони зуміли захопити частину вічності, піднести понад час і різні інші обмеження і стати конкретними виявами незнищенності і тривалості людського духа.

Повище сказане відноситься особливо до останнього українського маляра-монументаліста Петра Андрусів, унікального, неповторного творця багатьох шедеврів. Рівночасно слід додати, що Петро Андрусів став безсмертним не тільки через його картини, але і теж через альбом за редакцією Святослава Гордінського, що вийшов друком 1980 року через книжку, збірник статей, промов й оглядів за редакцією Григорія Луцишинського, що вийшла друком в НТШ 1987 року і через люксово виданий календар ювілейного 1988 року п. з. "Мистецтво — найміцніша зброя". Все це спричинило до незнищенності пам'яті про нього, до п'єдесталу, що стоїть і стоятиме завжди.

Та, мабуть, ніщо так не забезпечує живої пам'яті покійного мистецтва, як великий гуманний почин вдови бл. п. мистця, Наталії Андрусів. Щоб утримати цю пам'ять про її великого мужа Н. Андрусів створила при НТШ окремі стипендії, "Фонд ім. Петра Андрусів", метою якого є "признати стипендії студентам українського мистецтва, які виявили здіб-

ності і працьовитість... і котрі потребують допомоги для продовжування мистецької студії мистецтва та мистецтвознавства". Цей почин Н. Андрусів не тільки причинився до розбудови пам'ятки Петрові Андрусеві, але і теж до живучості і вітальності українського мистецтва й мистецтвознавства. Наталія Андрусів складала суму 25,000 дол. на цю ціль. Цей фонд має бути тривалим, себто постійним, його закладовий капітал не повинен зменшуватися, а стипендії, згідно з договором між НТШ і фундаторкою, мають виносити не менше як 5,000 дол. Це означає, що "Стипендійний Фонд ім. Петра Андрусів" при НТШ потребує допомоги від української громади, щоб він міг вповні сповняти свою ціль: служити українському мистецтву й українській культурі, так як їм служив за свого багатогранного життя Петро Андрусів.

Тому нехай це повідомлення про цю подію послужить закликом до всіх тих, кому близько серця українська культура. Надіємось, що відгукнуться швидко не тільки українські мистці, які бажують вшанувати пам'ять покійного колеги, не тільки власники картин Петра Андрусів, аким мусить залежати на тому, щоб слава про мистця ішла далі у світ, але і теж широкий загаль української громади, який розуміє свою відповідальність перед українською культурою. "Вартість Андрусівських творів збереже наша історія", як це колись висловився Іванна Савицька, але нам треба подбати, щоб ця українська стихія, яка виповнювала баталістичні картини мистця ідеалізмом, завзятістю і героїзмом, жила далі в його духовних наслідках, у серцях молодих носіїв української культури. Пожертвуйте на Фонд ім. Петра Андрусів прохатися вислати до: Shevchenko Scientific Society, 63 4th Ave. New York, N. Y. 10003.

КУТОК БРАТСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Про конкурси

Хочемо подати до відомо, що діється на полі братської діяльності:

Висліди і союзного конкурсу есеїв і афішів будуть опубліковані. Судді закінчують свої токування.

Проститься секретарів повідомити союзного координатора братської діяльності про імена і прізвища родин, які заслужили собі на звання Стівідотської Союзної Родини. Кожний член цієї родини мусить бути власником союзної грамоти і членські вкладки мусять бути вирівані до кінця січня 1989 року. УНСоюз готовий вшанувати такі родини почесною грамотою і опублікувати їх імена і прізвища у своїх виданнях.

Усім секретарям і оточним комітатам, які уже повідомили братського координатора кого вибрано ок-

закінчення. Питали про видавничі справи, про наукові праці професорського складу та дипломні праці студентів, які одержували академічні звання в Духовній Академії. Проф. М. І. Марченко зокрема цікавився темами з ділянки історії і культури давньої Русі-України, яка була ділянкою його зацікавлення та його наукового досліджу.

Гості не забули оглянути приватне приміщення і бібліотеку о. ректора Й. Сліпого, подивилися її різноманітність за тематикою і мовами, якими ці книги були надруковані. Вони звернули увагу на образи релігійного змісту, портрети церковних діячів, Папи Пія XII-го і попередника та зокрема портрет Митрополита Андрея графа Шептицького. Всім вони цікавилися і кожний з них з інших мотивів. Після цієї візиту за деяких час проф. М. І. Марченко повернувся один і підтрететом познайомитися ближче з бібліотечним фондом і музейною збіркою галицьких церковних ікон к. Духовної Академії, він ще раз зайдя до приміщення о. ректора Й. Сліпого. Ті зацікавлення не виходили в днісності поза рамки "професійного" зацікавлення, та я мав змогу зауважити якусь вимову теплоту і неприхований подив ректора університету ім. Івана Франка й історика української давнини, коли він переглядав матеріали, поміщені в старих річниках "Богословія", "Дзвіонів", чи з увагою приглядався до збірки галицьких ікон. Важливо підкреслити, що ректор проф. М. І. Марченко зокрема поцікавився "Богословієм", яке, як відомо, почало виходити ще в 1923 році за ініціативою тодішнього ректора Духовної Семінарії о. д-ра Й. Сліпого, і там друкувалося багато цінних матеріалів з історії України-Руси та з історії української Церкви.

Треба буде згадати, що ректор М. І. Марченко з увагою поставився до прохання о. д-ра Й. Сліпого, як колишнього ректора і ще, бодей, "символічного" господаря будинку і прислав авта, які перевезли бібліотеку до філіалу Академії Наук (к. Наукове Т-во ім. Тараса Шевченка, а музейну збірку ікон до Українського Національного Музею.

Продовження буде

Помер д-р М. Шигера

Манвілл, Н. Дж. — Тут в суботу, 11-го лютого, після довгої та важкої недуги помер на 80-му році життя д-р Михайл Шигера. Тіло покійного спочиває в похоронному заведенні Фузілло-Воррен, 205 Мейн вул. південь. В середу 15-го лютого о год.

8-й вечора буде відправлений Парастас. Похоронні обряди почнуться в четвер, 16-го лютого, о год. 9-й вечора з похоронного заведення, а відтак до української кат. церкви св. Архистратига Михаїла, 1700 Брукс-бульвар в Манвіллі.

ПАНЕЛЬ ФЕДЕРАЛЬНОГО апеляційного суду відкинув прохання Уряду президента Джорджа Буша, щоб тимчасово стримати суд над підполковником морської піхоти Олівером Нортон за охорони крайової безпеки. Троє суддів апеляційного суду заявили, що право прохати про тримання в криміналістичній спеціального прокурора, а не Уряду. Речники Департаменту юстиції повідомили, що поновлять своє прохання перед повітовим апеляційним судом й перед Верховним Судом.

ДЕРЖАВНИЙ ДЕПАРТАМЕНТ подав до відома, що видасть 10,000 віз в'їзду до ЗСА впродовж двох років, 1990 і 1991, іммігрантам із 162-ох країн. Остання така нагода була в 1986 році і тоді візи видавалися на базі першості алікцій. Цим разом алікції будуть вибрані наважання при допомозі комп'ютера. Ця лотерейна система є відкрита для іммігрантів тих країн, з яких в 1988 році іммігрувало до ЗСА менше як 5,000 осіб. Країни, що є вислідуваними з цієї програми це: Англія, Китай, Колумбія, Домініканська республіка, Ель Сальвадор, Гаїана, Гаїті, Індія, Ямайка, Південна Корея, Мехіко і Філіппіни.

АМЕРИКАНСЬКА КОЛЕГІЯ хірургів запропонувала, що 85,000 їхніх членів знизити свої ціни для пацієнтів Медікер, котрі мають низькі річні приходи та у потребі нагалих випадків. У своїй пропозиції хірурги пропонують в цілості приймати винагороду Медікер від підвищених двох груп пацієнтів і не вимагати додаткових від них оплат, щоб вирівняти до тієї самої ставки, яку жадають від інших пацієнтів. Цією пропозицією хірурги хочуть здобути більшу пошану від громадськості для своєї професії та запобігти прийняттю пропозиції Школи громадського здоров'я при Гарвардському університеті, яка може на половину зменшити для них ставки Медікер за операції.

ІНФОРМАЦІЙНЕ АГЕНТСТВО Мадярщини МТІ, покладаючись на інформації Верховного суду з 1987-88 років, повідомляє, що тільки в згаданих двох роках в Мадярщині було зліквідовано 169 злочинних груп, більшість яких займалися злочинами всякого роду, включно до вбивств, перепачкуванням наркотиків із Західної Європи, торгівлею твердою валютою, зокрема доларами. Поліція виміщала заарештувала коло 100 осіб, які очолювали злочинний світ і особисто наживались. В минулому році суди засудили на різні виміри кар 25 контрабандистів, які спроваджували до Мадярщини „на чорно" західні автомобілі, включно до дорогих „Порше", „Мерседес", „БМВ" та інші. У повідомленні міністерства закордонних справ говориться про зріст злочинства в Мадярщині і організованій проституції.

Д-р Я. Ісаєвич...

(Закінчення зі стор. 1)

тєся стародруків, шкільництва, братського руху в ХУ - ХУІІ століть та українсько-західних культурних зв'язків.

В університеті Лойола Я. Ісаєвич виступить (англійською мовою) в четвер, 23-го лютого ц.р., о год. 6-й вечора в Маркет Сентер, 820 Норт Раш вул., в аудиторії ч. 30. Вступ відкритий також для гостей з-поза університету. Тема доповіді: „Освіта і книжка та культурні течії в Україні і Східній Європі в ХУ - ХУІІ століттях". Наступного дня, 24-го лютого, д-р Ісає-

вич говоритиме українською мовою в Українському Культурному Осередку, 2247 Вест Чикаго авеню, о год. 7-й вечора на тему: „Українська культура між Сходом і Заходом в ХУ - ХУІІ століттях". Ця доповідь буде ілюстрована прозірками. Вона відкрита для ширшої публіки.

АВТОР ДОПИСУ — Л. ДОНЧУК

У „Свободі" з 1-го лютого ц.р. надруковано допис п. заг. „Пам'яті поета". Його автором є Лариса Дончук, а не Данчук, як помилково подано. — Ред.

МІНІСТЕР ЗАКОРДОННИХ СПРАВ Південно-Африканської Республіки Рольоф Бота заявив кореспондентам, що збільшилась можливість співпраці ПАР із Советським Союзом. Виступаючи на пресовій конференції згаданий міністер підкреслив, що він запропонував Москві і Вашингтону виступити з новою ініціативою співпраці тим більше, що завдяки ПАР вдалося менш-більш поладити справу замирення в Анголі та поладити багато інших проблем, які стояли на перешкоді до співпраці.

КОРЕСПОНДЕНТ ГАЗЕТИ „Нью Йорк Таймс" Барбара Коросетт повідомила з Ісламабаду, столиці Пакистану, що антикомуністичні повстанні-муджагедіни в Афганістані мають намір заздалегідь замкнути всі летовища і заставити урядові військові частини здати зброю та повернутися до мирної праці. Наприклад, летовище біля міста Кондуза, біля советсько-афганського кордону, вже знаходиться в руках повстанців. Муджагедіни попередили комуністичний уряд Наджібулли і СССР, що вони зістрілюватимуть усі літаки, які приземляються на летовищі Джалалябаду, яке ще контролюють комуністи. Якщо розпочнеться офензива проти урядової армії, то, на думку західних військових спостерігачів, першим мабуть впаде в руки повстанців місто Джалалябад, яке лежить на шляху з Пакистану до Кабулу. В усіх частинах країни спостерігачі завважили концентрацію більших партизанських частин, але цілі цієї концентрації покищо нікому не відома.

Тінь...

(Закінчення зі стор. 2)

думку корпорації, передача підручників не мала б значіння для необізнаних осіб. Тому запропонувала вишколити молодих пакистанців у провадженні підприємства... Це звучало дивно для бюрократів, бо у їхній феодальній культурі власники старіються якраз втримувати своїх керівників у темряві, щоб вони не були ніколи спроможні покинути підприємство і почати своє власне... І тут наглядна велика різниця в порівнянні з американським капіталістичним підходом, де інформація доступна для кожного, хто бажає поширити своє знання.

Остаточо у травні 1988 року, на особисте зарядження диктатора Зія, дозволено на будову заводу переробки помаранч, взявши до уваги користі для місцевих фермерів у доставі овочів... Та прийшли політичні зміни. У катастрофі згинув Зія, а вибраному новому урядові, щоб розв'язати пекучі соціо-економічні проблеми, прийшлося зривувати наставлення до чужого капіталу, на який паде теж тінь бюрократичного хабарництва.

У Львові...

(Закінчення зі стор. 1)

ників, які треба буде перенести в інше місце. „Очевидно, ми стрінемося напевно з непередбаченими проблемами під час будови, — заявив голова проєкту, — головне під час будови центральної станції в центрі міста. Галицький сквер треба буде швидко закрити прийняти на півтора року часу. Треба буде вирізувати звернутий вхід, що також буде чималою перешкодою для транспорту".

Очевидно, у середмісті є концентрація багатьох пам'яток, з якими треба буде давати собі раду. Вагою для підземки продуктивне фабрика в Чехо-Словаччині. Третьою і четвертою стадією конструкції буде будова кільця рейок

довкола міста, які сполучуватимуться з центром міста. Підземка на його думку, відтяжить транспорт на горі і поправить у великій мірі сколо гінчу проблему в місті, — каже Павлик.

Замість квітів на могилу

бл. п. д-р Міри Сагайдак

зложила \$50.00 (кан.)

на ТОВАРИСТВО КОЛ. ВОЯКІВ УПА

д-р Марія ФІШЕР-СПИЖ

Ділимося сумною вісткою з Родиною, Приятелями та Знайомими, що в суботу, 11-го лютого 1989 р. упокоївся в Бозі на 80-му році життя Дорогий Муж, Вуйко та Кузин

св. п. д-р мед.

МИХАІЛ ШИГЕРА

довголітній лікар на Рідних Землях і в Америці.

Тіло Покійного спочиває в похоронному заведенні Фузілло and Warren, 205 S. Main St. Manville, N. J.

ПАРСТАС в середу, 15-го лютого, 1989 р., о год. 8-й веч. ПОХОРОН в четвер, 16-го лютого 1989 р., о год. 9:30 рано в українській католицькій церкві св. Архистратига Михаїла, а відтак на Sacred Heart Cemetery, Manville, N. J.

Горем прибиті:

дружина — ДАНУТА та ближчі і дальша Родина на Рідних Землях і в Америці.

В ШОСТУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ нашого Найдорожчого і Незабутнього МУЖА і БАТЬКА

бл. п. проф. д-ра

Миколи Люляшка
Доберчака

будуть відправлені

ЗАУПОКІЙНІ СЛУЖБИ БОЖІ

в дні 18-го лютого 1989 року

В глибокому смутку:
дружина — МАРТА
з дітьми ТЕТЯНОЮ і ВСЕВОЛОДОМ

Ділимося сумною вісткою, що передчасно на 38-му році життя помер на раку крові наш Найдорожчий СИН і БРАТ

бл. п.

РОМАН ПРОЦЬ

Залиши у смутку:
родичів — БОГДАНА і НАТАЛІЮ
брата — ІРЕНЕЯ
ближню і дальшу Родину в Україні, Америці і Канаді

Замість квітів на могилу

бл. п. д-р мед.

ІРИНИ із СТЕФАНІВСЬКИХ
ТЕРПЕЦЬКОЇ

зложили

на УКРАЇНСЬКИХ СИРІТ в ЮГОСЛАВІЇ:

Проф. Дарія ВИННИКІВ	\$100.00 кан.
Віра ВЕРГАНОВСЬКА	50.00 кан.
Наталка ПАЧОВСЬКА	50.00 кан.
Марія МАРУЩАК	50.00 кан.
Наталка Я Катруся з України	50.00 кан.
Уся ФІШЕР-СПИЖ	100.00 кан.
Разом	\$400.00 кан.

Ділимося сумною вісткою з Родиною і Приятелями, що в п'ятницю, 6-го січня 1989 р. відійшла у Вічність по тяжкій недугі

наша Найдорожча

СЕСТРА, ТЕТА і КУЗИНКА

бл. п.

ЛЮБА ЛУЧИН
з дому ПАВУЛА

вдова по інж. Михайлові Лучин

Залишені в смутку:

сестри —

МАРІЯ з родиною

МИРОСЛАВА з родиною

Родина в Україні, Польщі, ЗСА і Канаді

Ділюся сумною вісткою з Родиною, Приятелями і Знайомими, що в четвер, 9-го лютого 1989 р. відійшла у Вічність по тяжкій недугі на 70-му році життя моя Найдорожча МАМА

бл. п. д-р медицини та абсолювент

Київської Консерваторії
МАРІЯ БОКС
з роду ОСМУЛЬСЬКИХ

ПОХОРОННІ ОБРЯДИ відбудуться в понеділок, 13-го лютого 1989 р. в Порт Сейнт Луїс (Port Saint Louis) на Флориді.

В глибокому смутку:
син — ЮРКО з дружиною ЕЛПЕН та ближчі і дальша Родина

Д-р ЄВГЕН ОЛЕНКО

внутрішні хвороби

приймає у Квінсі і виїжджає на виклики додів

Дентист ОЛЬГА ОЛЕНКО

Профілактика хвороб ясен і зубів. Лікування і протезування. Косметична стоматологія. Приймається тільки за попереднім домовленням

Адреса у Мангеттені

ROCKEFELLER CENTER

630 5th Ave., Room 1803

New York, N.Y. 10020

Адреса у Квінсі

105-37 64th Avenue

Forest Hills, N.Y. 11375

(718) 459-0111

Український Музичний Інститут Америки, Інк.

Відділ в Ньюарку, Н. Дж.

П'ятниця, 17-го лютого 1989 р.

Год.: 7-ма веч.

ПІВРІЧНИЙ ВИСТУП УЧНІВ

НИЖЧИХ, СЕРЕДНІХ і ВИЩИХ КУРСІВ

класи Д. КАРАНОВИЧ, Т. БОГДАНСЬКОЇ, Л. КРУПИ

І.О. КОРДУБИ

Заля Українського Народного Дому

140 Prospect Avenue, Irvington, N.J.

ІВАН ДЕМ'ЯНЮК ВИСЛОВЛЮЄТЬСЯ:

“ВИ ЗАСУДИЛИ... ЛЮДИНУ ЯКА Є ЗОВСІМ НЕВИННА. НЕВИННА ОСОБА.”

“Я НЕ Є ІВАН ГРОЗНИЙ! І НАЙСПРАВЕДЛИВІШИЙ СВИДОК Є САМ БОГ, ЯКИЙ ЗНАЄ ЩО Я НЕВИННИЙ.”

“МЕНІ ЦЕ НЕ НАЛЕЖИТЬСЯ. Я НЕВИННИЙ, НЕВИННИЙ, НЕВИННИЙ — І БОГ Є МЕНІ СВИДКОМ.”

ТОМУ ЗВЕРТАЄМОСЯ З ПРОХАННЯМ: ДОПОМОЖІТЬ ЗАХИСТИТИ НЕВИННУ УКРАЇНСЬКУ ЛЮДИНУ СВОЇМИ МОЛИТВАМИ ТА ФІНАНСОВИМИ ПОЖЕРТВАМИ — ПОДАЙМО БРАТНЮ РУКУ КОНЕЧНОЇ ДОПОМОГИ...

СВОЇ ПОЖЕРТВИ ПРОСИМО СЛАТИ НА АДРЕСУ:

THE JOHN DEMJANUK

DEFENSE FUND

P.O. BOX 92819

CLEVELAND, OHIO 44192

Ділимося з українським громадянством сумною вісткою, що з Волі Всевишнього дня 10-го лютого 1989 року відійшов від нас у Вічність наш Найдорожчий МУЖ, БАТЬКО, ДІДУНЬО і ШВАГЕР

бл. п. мгр прав

ІВАН БАЗАРКО

уроджений 6-го жовтня 1910 року в Довжневі, повіт Сокаль, Україна довголітній і жертвенний суспільно-громадський діяч в краю і на еміграції колишній президент Світового Конгресу Вільних Українців колишній виконавчий директор Українського Конгресового Комітету Америки

Почесний член СУК „Провидіння”

Почесний член Комітету Об'єднаних Українсько-Американських Організацій міста Нью Йорку Українець Року 1979

За свою довголітню громадську працю був нагороджений різними почесними грамотами.

Горем прибиті:

дружина — НАТАЛІЯ сини — НЕСТОР з дружиною МАРТОЮ і з дітьми ДІАНОЮ і ДАНИЛОМ ВОЛОДИМИР з дружиною ЛІДОЮ і з дітьми АНДРІЕМ і ЮРІЕМ швагерка — МАРІЯ САЙКЕВИЧ КРОХМАЛЮК сваха — ПОЛЯ КНИШ ближчі і дальша Родина в Америці, Україні і Польщі.

ПАРСТАС відбувся в неділю, 12-го лютого 1989 року, о год. 7-й вечора, а

ПАНАХИДА в понеділок, 13-го лютого, о год. 7:30 веч. в похоронному заведенні П. Яреми при 129 E 7th St. N.Y.C.

ПОХОРОН — у вівторок, 14-го лютого 1989 р. з церкви св. Юра в Нью Йорку, о год. 9:30 рано, та на українському православному цвинтарі св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н. Дж., о год. 11:30 ранку.

Замість квітів на свіжу могилу Покійного просимо складати датки на церкву св. Юра в Нью Йорку і на потреби СКВУ.

